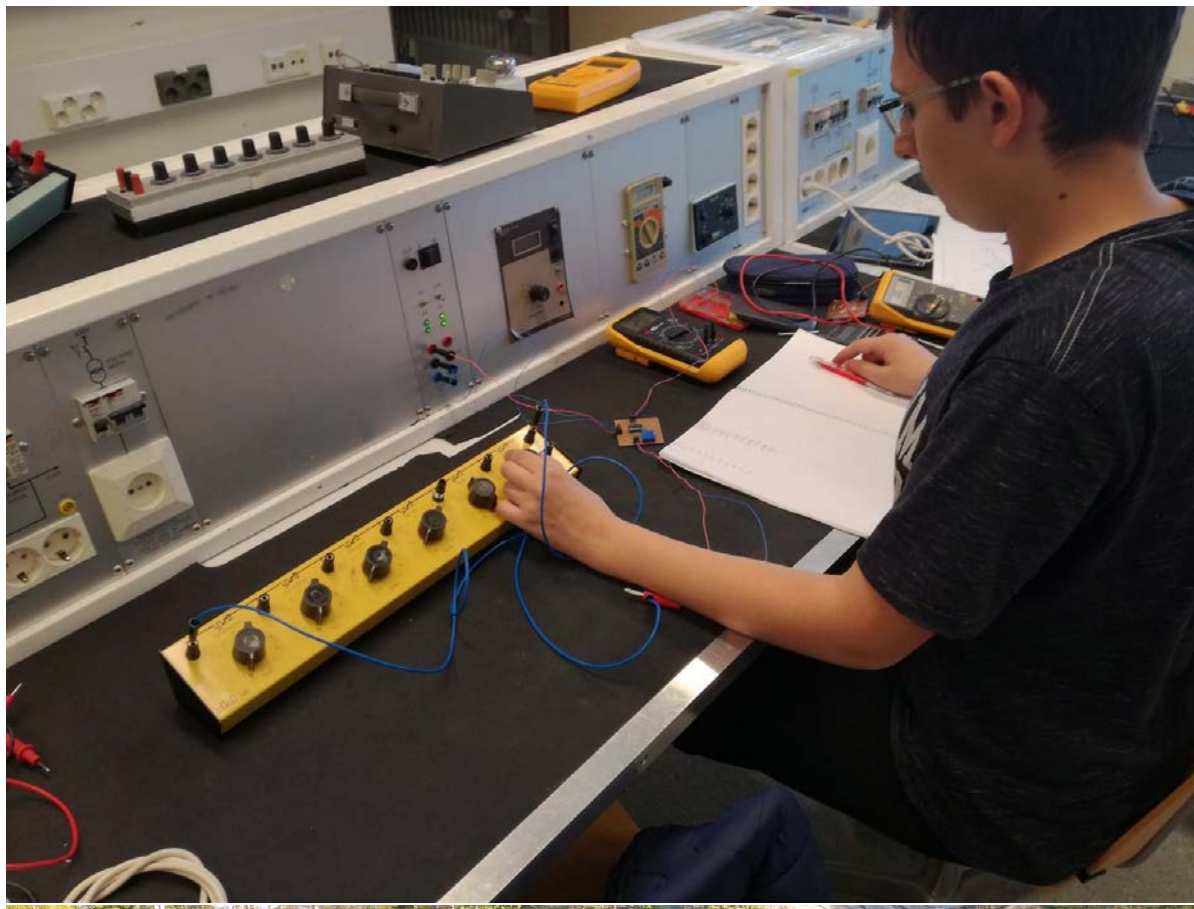

2018-2019 Finnország (Kotka)

Szakmai gyakorlat

2019.április 30. május 29. között az Erasmus+ program jóvoltából elmehettem 3 másik iskolatársammal egy feledhetetlen kalandra Kotkába. Kotka Finnország egyik kisvárosa, kb 120 km-re Helsinkitől, és itt a helyi EKAMI nevezetű középiskolában töltöttünk el négy fantasztikus hetet.

Az ott tartózkodásunk elején egy 1 napos nyelvi kurzuson vettünk részt, hogy jobban megismerjük a helyi nyelvet, ahol a köszönni, számolni és köszönetet mondani tanultunk meg. Legnagyobb csalódottságunkra a magyar nyelv semmilyen módon nem hasonlít a finn nyelvre, ezzel nehezítve rövidke nyelvi felkészítésünket. Szerencsére szinte minden finn ember jól beszél angolul, ezért nem kellett a hiányos finn nyelvismeretünkre támaszkodni.

A hatalmas és csodálatosan felszerelt iskolában először a mentor tanárunk azokat a projekt lehetőségeket mutatta be, amelyekből választhattunk.

Az első héten, az első projektünk keretében telekommunikációval foglalkoztunk, ami tartalmazta az optikai kábelezés sztenderdjével való ismerkedést és annak hegesztését, illetve a 4G hálózat működésével való ismerkedést és mérését. A gyakorlat során feladat volt optikai szálas patch panel elkészítése, lemérése, és hiba esetén javítása. Mikroszkópon keresztül is megnézhattuk, hogy mi történik, ha nem tisztítjuk le alaposan a csatlakozók végeit. Ezzel lényegében megismertették velünk az optikai szállal való információ továbbítás alapjait.

A második projektünk 4G hálózat méréséről szólt. Egy magán személy megkereste az iskolát, hogy számára milyen megoldás lenne a legmegfelelőbb: optikai szálon vezesse be az internetet vagy 4G-vel ellátott modemmel. Ahhoz, hogy ezt megállapítsuk vittünk a helyszínre antennákat, modemet és a 3 legnépszerűbb szolgáltató sim kártyáit és így tudtunk neki megoldást találni, számunkra pedig rendkívül érdekes feladat volt.

Az ezt követő két hétben elektronikával foglalkoztunk. Egy olyan programozható páratartalom mérőt terveztünk, ami megfelel az ipari sztenderdeknek. Így kis kutatómunkát is kellett végeznünk, hogy mit ír le a sztenderd, és hogy ezt hogyan tudjuk elérni egy mikrokontroller segítségével.

A páratartalom mérőt mikro vezérléssel és automatikához alkalmas kivezetéssel készítettük el. Amikor készen voltunk a NYÁK tervvel, átmehettünk a Haminai kampuszra, ahol egy CNC maró segítségével kimarhattuk az áramkört. Sajnos a gép nem működött megfelelően, de a mentoraink segítségével hamar rájöttünk, hogy mi a gond. Ugyan az időhiány miatt nem tudtuk elhárítani a hibát, de visszavittük az iskolánkba az alkatrészeket és ott sikeresen összeraktuk.

Az utolsó két napban megismertedtünk a pneumatikával és én a hidraulikával is. A pneumatikai labor az iskola többi részéhez hasonlóan nagyon jól felszerelt volt.

Az, hogy teljes mértékig önállóan dolgozhattunk és minden támogatást megkaptunk hozzá egy nagyon pozitív élmény volt. A mentorunk csak segítette és értékelt a munkánkat. Általában az elkövetett hibákat együtt kellett megtalálnunk. Nem csak megmondják, hogy ezt csináld meg, hanem hagynak gondolkodni, sőt elvárás az önállóság. Persze ha volt valami kérdésünk, kérésünk a mentorunk (Ismo) mellettünk állt.

Az iskola jóvoltából a Skills Finland nevű szakmai versenyt is meglátogattuk, ahol nem csak szemmel követhettük, de néhány esetben még ki is próbálhattuk a különböző tevékenységeket.

A szakmai gyakorlat mellett maradt időnk Helsinkit és Tallinnt is meglátogatni, valamint a híres nevezetes finn szaunát is kipróbálni. Az egyik hétvégén megnéztük a hajózási múzeumot is. Egy másik hétvégén az egyik tanárunk, Eemeli javaslatára, megnéztünk egy helyi rendezvényt, ahol a fiatalok biciklis lovagi tornán mérték össze az ügyességüket. Az utolsó szombaton pedig kirándulni mentünk Csilla tanárnővel (ő magyar származású), megnéztük Langinkosken keisarillinen kalastusmaja-t, ami III. Sándor cár egyik nyaralója volt.

Összességében egy életre szóló kalandot éltünk át, amit bármikor örömmel fogunk felidézni.

Bőczén Koppány

